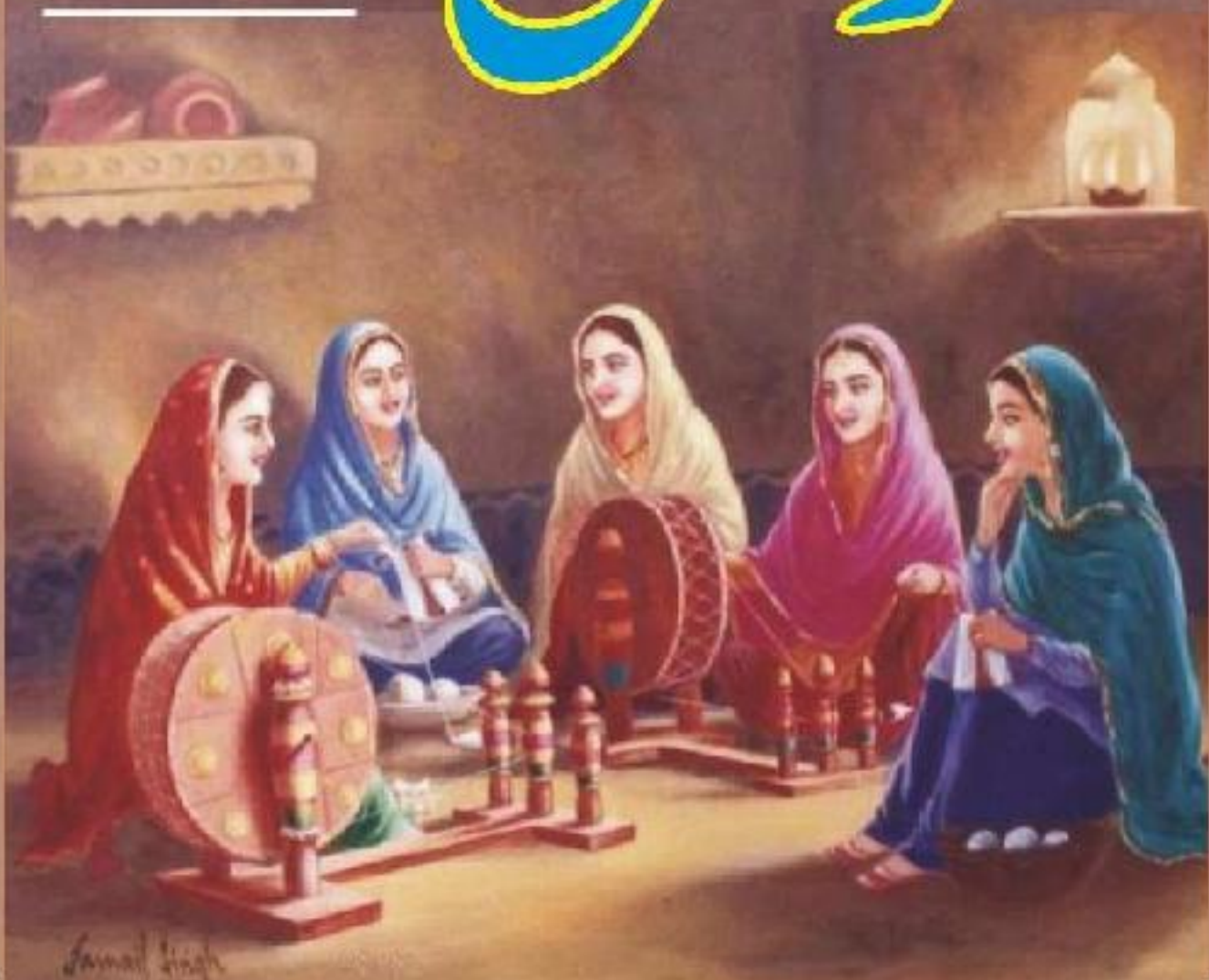


ترنجبن

احمد راہی



Samad Singh

نواں نواں بور

اے نواں نواں بور امیاں نوں بور
اے ہوئیاں وچ ان چھوئیاں کلیاں دے رس
اے باہواں وچ بحریاں شاخاں دی ہلور
اے ان کھڑے پھلاں جیہی ہاسیاں دی دکھ
اے ٹوراں وچ چڑھدیاں پیٹنگاں والا زور
اے مایے ٹپے ڈھولیاں دے نئے نئے رنگ
اے دلاں وچ سدھراں دا ستا ستا شور
اے ترنجناں چہ ککلیاں گدیاں دے چاء
اے پیلیاں چہ پیلاں پون سکھے نہیں مور
اے ساہواں وچ سہیلیاں دے ساہواں دی ہواڑ
اے سہیلیاں ای چن تے سہیلیاں ای چکور
اے کنڈھیاں دے نال نال کھڑیاں نے بیڑیاں
اے دور دور بیڑیاں توں چھلاں دور دور
اے نواں نواں امیاں نوں بور



ککلی

ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی
ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی
چھٹائی پئی ماردی جوانی جیئ ہیر دی
ککلی کلیر دی

چڑھدی جوانی نال چڑھ گیا بھاء نی
نویں نویں جو بنائ دے نویں نویں چاء نی
جندڑی نہ رول دیویں کسے دگلیر دی
ککلی کلیر دی

چھٹاں پئی ماردی جوانی جیئ ہیر دی
ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی

جوڑے وچ موتے دے پھل پئے سجدے
کناں وچ مٹھے مٹھے گدے پئے وجدے
کھل جانڈے بھیت لوک بھانویں لکھ کجڈے
پھٹی ہوئی ایں توں کسے ڈاہڈے تکھے تیر دی
ککلی کلیر دی

چھٹاں پئی ماردی جوانی جیئ ہیر دی

کھلی کلیر دی نی کھلی کلیر دی

پلکاں دی جالی وچوں جھاک دیاں کہانیاں
پانیاں تے اگاں دیاں کھیڈاں نے پرانیاں
راہواں وچ ٹھیڈے کھان نظراں نماںیاں
تاب نمیں جھلی جاندی تیرے ڈنگے چیر دی
کھلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جیٹی ہیر دی
کھلی کلیر دی نی کھلی کلیر دی
چپ چپ رہ کے وی ایہ بڑا کچھ کہندیاں
لگ جان اکھیاں گے گجھیاں نہ رےہندیاں
کدیاں نے تانگاں تینوں گھیر گھیر بہندیاں
سچ سچ دے دی نی سونہ تینوں ویر دی
کھلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جیٹی ہیر دی
کھلی کلیر دی نی کھلی کلیر دی



نرم کالجہ ڈول گیا

سننے وچ آ کے اڑیو نی
کوئی شرماں دے گھنڈ کھول گیا
میرا نرم کالجہ ڈول گیا

خورے اوہ کون اے کھڑا اے
جدے چن جیہے مکھ دے چانن نال
لٹ لٹ پیا کردا ویہڑا اے
سدھراں وچ سوچاں گھول گیا
میرا نرم کالجہ ڈول گیا

میرے ساہواں دے وچ دس دا اے
میری پلکاں دا کجرا سیو
میری باہواں دا گجرا سیو

میرے لوں لوں دے وچ ہس دا اے
پر ناں تھاں کچھ نہ دس دا اے
میرے انگ انگ نوں ٹٹول گیا

میرا نرم کالجہ ڈول گیا
کدی والدیں گنجھلاں پاواں میں
کدی ونگاں پئی چھنکاواں میں

کدی کال کلوٹیاں کانواں نوں
کٹ کٹ کے چوریاں پاواں میں
راہواں نال ہو گئی راہواں میں
بن ویکھیوں چاکھیوں رول گیا
میرا نرم کالج ڈول گیا
اج ترجمین جی نہیں لگ دا اے
اج دل وچ توںبا وچ دا اے
پیارا دا بھانبر کجھ نہیں ج دا اے
جیہڑا ساڈیاں نینداں کھسن لئی
چپ چاپ آیا تے اڈول گیا
میرا نرم کالج ڈول گیا



ونجارا

ونی	ادہ	ٹھگ	ونجارا
میرے	ہان	دا	کوارا
جدا	چوڑے	جیہا	رنگ
جدا	ونگاں	جیہا	انگ
جدی	خواباں	ورگی	دکھ
جدی	مرگاں	ورگی	اکھ
مینوں	تک	تک	ہے
مینوں	ہس	ہس	تکے
مینوں	تکلیا	نہ	جاوے
میتھوں	ڈکیا	نہ	جاوے
میتھوں	ہسیا	نہ	جاوے
میتھوں	نسیا	نہ	جاوے
دوروں	دوروں	پچی	کھنگاں
نیرے	جاندی	ہوئی	سنگاں
نیویں	پا	کے	کولوں
تے	ایہ	چھنک	پین
ادہ	بلاوے	تے	نہ
وچوں	کچھی	وانگوں	ڈولاں



ونج کرن ونجارے

ونج کرن ونجارے
نی میارے
پہلاں ہس ہس لاندے
گوہڑیاں پاندے
ہس دیاں رس دیاں میاراں فوں
ہنجو آں دے وس پاکے
مڑڑ جانڈے
بدلاں دے پرچھاویں
نی ایہ بجلی دے لشکارے
نی میارے
ونج کرن ونجارے

لیہند یوں سورج کدی نہ چڑھیا دنیا جانے
بناں ڈور نہ چڑھی کدی گڈی اسمانے
ڈوہنگھے دریا ویری چھلاں
سوچ سمجھ لے ساریاں گلاں
کچے گھڑے دغا دے جانڈے
پہنچ کے ادھ وچکارے

نی میارے
ونج کرن ونجارے
جے کرتوں جگراتے کٹنے
جے کرتوں ہیرے نے چٹنے
جے کرتوں راتاں نوں سورج
دن نوں لہھنے تارے
(تاں) تیری مرضی میارے

نی میارے
ونج کرن ونجارے



نمی نمی واو گدی

رکھ ڈول دے تے اکھ نہیں لگ دی
نمی نمی وا وگدی
ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی

راہواں تک تک تک تک تھک دیاں نہ
اکھاں اک دیاں نہ
ہن بناں دیکھنے دے رہ سک دیاں نہ
اوہدی تاہنگ تے نالے ڈری جگ دی
نمی نمی وا وگدی
ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی

لوکاں کولوں تے لکاواں گی ہس ہس کے
جھوٹھ سچ دس کے
پر دل کولوں جاواں گی میں کتھے نس کے
لاٹ پیار والی لٹ لٹ جگ دی
نمی نمی وا وگدی

ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی

جاواں پانی بھرنے نوں تڑکے تڑکے
میرا دل دھڑکے
جے بلا لیا اوہنے کتے بانہہ پھڑ کے
ڈھیری بھنج پتو دبی ہوئی اک دی
نمی نمی وا وگدی
ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی
رکھ ڈول دے تے اکھ نہیں لگ دی
نمی نمی وا وگدی



ڈک لے شرارتی اکھیاں نوں

ڈک	لے	شرارتی	اکھیاں	نوں
ایہ	گل	نہیں	چنگی	اڑیا
اوندیاں	جانندیاں	تکلیں	ڈکیں	
دس	ایہ	کسب	کیہ	پھڑیا

پیاراں	دے	سنبھوڑے	لے	کے
سفنیاں	دے	وچ	آویں	
قولاں	دے	چھٹے	دے	کے
تے	چاء	جگاویں		

اچے	نہ	رج	کے	نینداں	کیتیاں
اچے	نہ	رج	کے	کھیڈے	
اچے	نہ	ہوئے	دوڑاں	جوگے	
پگ	پگ	کھائیے	ٹھیڈے		
توں	ساہنوں	جس	پاسے	کھنچیں	
اوہ	رستے	نیں	ٹنڈھے		
ساڈے	پیراں	نال	نہ	ول	توں
پنڈے	دور			دور	پنڈے

اپنی راہے جا وے اڑیا
اسی تیرے کیہ لگ دے
مٹھیاں مٹھیاں گلا کر کے
ونجارے دل ٹھگ دے

اٹھ دیاں وا ورو لیاں وانگوں
اوندے دھوڑ اڈاندے
وسے ہوئے بدلاں وانگوں
دبے پیریں جانڈے
ونجاتے تے وا ورو لے
پرت نہ پھیرا پاندے

ادھ اسمان چڑھا کے گڈی
نک لہندے نے ڈوراں
کاہنوں اپنی جندڑی رولاں
کاہنوں میں ہڈ کھوراں
اوہ نہ ہووے مڑ کے تینوں
ڈھونڈاں وانگ چکوراں
اپنی نیند سون دے ساہنوں
لے جا اپنے سفنے
ہور کتے جا کے ازما توں

قولاں والے چھٹے

تیرے	میرے	پہلوں	لکھاں
ہوئے	سی	قول	قرار
اکو	انت	ہر	اک
جٹاں	بنیاں	ہار	قصبے
جیہڑے	پہلاں	قسماں	کھاندے
پکچھوں	دین	وسار	

اج	تے	توں	وی	سر	تے	چاویں
اکھیاں			وچ			بٹھاویں
ایس	دا	کیہ	بھروسہ			مینوں
جے	کر	کل	بھل			جاویں

پنڈ	پنڈ	دا	پانی	پیویں
تیرا	کیہ			وساہ
تیرا	تے	کچھ	نہیں	جانا
ہو	جاؤ	حال		تباہ
نہ	میں	کیر	سکاں	کوئی
نہ	بھر	سک	دی	ہاہ
کاہنوں	دل	فوں	سولی	دنگاں

کیوں پاواں گل پچاہ

تیریاں	میریاں	راہواں	دے	وچ
یلے	تھل			جھناں
اودھر	توں	تے	ایدھر	میں
وچ	خورے	کنے		گراں
کون	کوئی	توں	کتھوں	آیوں
کوئی	اگھ	سگھ		ناں
ترک	گیاں	ہائے	نازک	ونگاں
مڑک	گنی	میری		بانہہ
بھانویں	توں	جو	چاہویں	کر لے
میں	نہیں	بھرنی		ہاں



قول قرار

توں	نئیں	مڑ	دا
توں	نئیں	ٹل	دا
توں	نئیں	سن	دا
لے	فیر	ہتھ	ودھا
اج	توں	قول	ہویا
تراں	ڈباں	گے	کٹھے
جیاں	مراں	گے	کٹھے



دل ساڈا اٹھگیا

نہاں	نہاں	ہس	کے
دور	دور	نس	کے
دل	ساڈا		ٹھگیا
سنا	وی	نہ	سکاں
لکا	وی	نہ	سکاں
جیہڑے		رنگ	رنگیا
وکھا	وی	نہ	سکاں
گجھا	تیر	پیار	والا
ہک		وچوں	وگیا
دل		ساڈا	ٹھگیا

کھنگ	دا	وی	جاندا	سی
سنگ	دا	وی	جاندا	سی
کھنگ	دا	تے	سنگ	دا
اوہ	بڑا		چنگا	لگیا
دل		ساڈا		ٹھگیا
تک	تک	رج	دی	نہ
چوڑیاں	میں		کچ	دیاں

چاء	گدے	پاوندے
تے	سدھراں	نے
چاواں	دا	تے
دیوا	آج	جگیا
پھوک	دیو	کھتیاں
بجھا	دیو	تارے
پیاراں	دیاں	عرشاں
واجاں	کوئی	مارے



دلاں دے سودے

جدوں دلاں نال دلاں والے سودے ہو جان

پیر پٹھے سدھے پین

اکھاں جاگو میٹی رسیہن

ان کہی -----ان سنی

آپے بجھن، آپے کہن

دل اسل وٹے بھنے

کدی بوہے کدی بنے

بناں گلوں بناں باتوں

آپے رے آپے منے

جوڑے کھل کھل جان

رنگ ڈھل ڈھل جان

سارے ٹپوڑ کیاں دے

ول بھل بھل جان

کلا رہیا وی نہ جائے

رل کے بہیا وی نہ جائے

دکھ سہیاں مزا آوے

دکھ سہیا وی نہ جائے

ہا سے رک رک جان

ہنجو سک سک جان

ہوئیاں اتے آئے ہوئے

بول اک اک جان

تارے عرشاں دے

دلاں وچ ٹم ٹم لان

جدوں دلاں نال دلاں والے سودے ہو جان



پچے پے گئے نیں بن ڈور

پچے پے گئے نیں بن ڈور
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نیں
سارے ویکھدے نیں

اکھاں وچ انیدرے وس گئے
نیندراں بھرے زمانے نس گئے
اسی تے ہاے بھانے پھس گئے
دل تے رہیا نہ ساڈا زور
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نیں
سارے ویکھدے نیں

آنے بہانے آواں جاواں
ایدھر اودھر گیڑے لاواں
سوچاں وچ گل وکڑیاں پاواں

اج میں ہو کئی ہو دی ہو
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نہیں
سارے ویکھدے نہیں

چھلاں دے وچ کنڈا دکھیا
لیکھاں وچ ٹھلناں لکھیا
نواں نواں اساں ترنا سکھیا
ایس جھناں دا اور نہ چھور
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نہیں
سارے ویکھدے نہیں



چناں وے تیری چاننی

چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
وے او تاریا وے تیری لو
وا پرے دی لے کے آئی مایے دی کنسو
وے او تاریا وے تیری لو

ہوئاں دے وچ ہاسے لے کے اکھیاں وچ اشارے
نی اوہ گپ چھپ سینتاں مارے
بناں چھیڑیاں چھڑ گئے نی دو دلاں دے اج اکتارے
ہن جو ہووے سو ہونی اڑیو جو ہووے سو ہو
وے او تاریا وے تیری لو
چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
(بدلاں دے وچ لکے ہوئے نیں بجلی دے لشکارے
اکھیاں لا کے پچھتاویں نہ توں کدھرے ٹیارے
نی ایہ ٹھگ ونجارے
لٹ لیندے کلیاں دیاں مہکاں پھلاں دی خشبو
نی او پھلاں دی خشبو)
چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
وے او تاریا وے تیری لو

توں مالک میں چیری ماہیا توں میرا میں تیری
تیری میری اک جندڑی نوں لوکی کہندے دو
وے او لوکی کہندے دو
چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
وے او تاریا وے تیری لو



الہڑاں دا پیار

ساڈا الہڑاں دا پیار

بیلیاں چہ کھیڈیا

جھناواں وچ ٹھلایا

تھلاں دیاں تپ دیاں ریتاں وچ کھڑیا

ہیراں سوہنیا تے سسیاں دے جوڑیاں دا ہار

ساڈا الہڑاں دا پیار





باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا جالی
سنجھل کے پیر دھریں اڑیے اج رات اقراراں والی

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا منے
چھمکاں وانگوں لچکے گوری وانگاں وانگوں چھٹکے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا کلیاں
پلکاں دی جھار نال اکھیاں دیاں سجیاں گلیاں

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا بندے
سودے پیاراں دے زوراں دے نال نہ ہندے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا چاندی
پیڑ جدایاں دی ہن ہور سہی نہ چاندی

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا ڈوری
جدوں دو دل مل گئے فیر دنیا دی کیہ چوری

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا کجھے
سونہ مینوں اکھیاں دی میرے ہونٹ اچے تاکیں بھرے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا تارے
اج میرے لوں لوں وچ اوہدے سفنے لین ہلارے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا بانکاں
لوکاں کولوں لک لک کے تاکاں دے اوہلیوں جھاکاں

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا کٹکھی
ویر دے لاڈاں توں ماپے دی گھر کی چنگی



ماہیا

اسانی تارے وے
بازی دل والی اسی جت کے وی ہارے وے

کنڈھے ڈب گئے نہراں دے
تیرے میرے پیار دیاں اج چڑھ گیاں لہراں وے

کیہ لوڑاے قسماں دی
کچ پکی ڈور چناں ایناں جگ دیاں رسماں دی

کھلے دی دھاری اے
دل جیہی شے ماہیا تیرے قدماں توں واری اے

ہتھیں مہندی لائی اے
سجریاں چاواں دی اسماں بیج سجائی اے

گوہڑے رنگ نے دوپٹیاں دے
ڈھنگ وکھ دنیا توں ایس عشق دے پھٹیاں دے

کھڑی ہونٹاں دی لالی اے
جیہڑی ماہیے دل وں گئی اوہ کراماں والی اے

پلکاں دیاں چھانواں نیں
تیریاں باہواں وچ اج میریاں باہواں نیں

ساہواں وچ ساہ گھل دے
عمر اں دے کجے ہوئے اج بھیت پئے کھل دے

ایہ چھوٹیاں راتاں وے
عمر اں مک جاناں نیں مکینیاں باتاں وے

جند جان وی دے داں گی
سوہنی دے میں قولاں دی کچے گھڑے تے وی ٹھل پاں گی

چچی وچ چھلا وے
جے مینوں کجھ ہو گیا رہ جائیں گا کلا وے

اک رنگ نہ مرداں دا
اج اتھے کل او تھے ایہ جھر مٹ بدلاں دا



سورج تے دھرتی

چڑھدے	دلوں	اوندا	سورج
لیہندے	دل	ٹر	جاندا
آوے	لٹ	چانن	لے
جائے	ہنیرے		پاندا

اوہدے	رحم	کرم	تے	دھرتی
پئی	اے	چپ		چپتے
خورے	اوس	کیہ	منتر	پھوکے
کیڑے		جادو		کیتے

اوہدے	پیار	چہ	سڑدے	ٹھردے
ورہے		ہزاراں		بتے
اوپنے	رو	رو	ہاسے	کیرے
ہس	ہس		اتھرو	پیتے

توں	سورج	میں	دھرتی	چناں
وچھی	آں	قدیں		تیرے
توں	تے	میرے	لوں	دے

پا لے نہیں ڈیرے
میں کتھے ہن توں ای توں ایں
اوپے نے بس میرے
میرے ہاے میرے ہنجو
ستھے ہتھ نہیں تیرے

جو کچھ تیرے دل وچ آوے
اوہ مینوں منظور
بھانویں پھڑ کے ہک نال لا لے
بھانویں سٹ دے دور

تیرے رحم کرم تے چناں
پئی آں چپ چپے



جان والیا

جے توں چھڈ کے ٹر جانا سی
پیار دی کھیڈ رچائی کیوں سی
دے کے قول جے پھر جانا سی
دل دی بازی لائی کیوں سی

مینوں جس دا ڈر سی چناں
اوڑک ادہ گل ہو کے رہی
بھانویں ہن میں مویاں ورگی
جیواں گی پر تیرے لئی

خورے میرے روندے دل تے
تینوں ترس کدی آ جاوے
خورے کھج میری یاداں دی
تینوں اتھے کھج لیاوے



کلی

سی	چڑھیا	بدل	اک
گیا	کھل	نہ	وسیا
دا	سہرے	سی پھل	جیہڑا
گیا	رل	وچ	پیراں
بدلا	کیہ	دیوا	اوہ
گیا	ڈھل	ای تیل	جدا

دی	چراغاں	رات	ہن
دا	ہنجواں	اے تیل	پر
نئیں	نشان	پتہ	کجھ
دا	پھلاں	دیاں	سہرے
گی	ویکھاں	ہن راہ	پئی
دا	بدلاں	چڑھدیاں	سب

میں	راتاں	کنیاں	خرے
گی	لنگھاواں	چہ	اکھیاں
گی	جاگاں	وی آپ	میں
گی	جگاواں	وی نوں	دل

”اوہ	اوندا	ہوناں	ایں“
رو	رو	پر چاواں	گی
پر	رویاں	کیہ	ہوسی
ایہ	شاہی	لیکھاں	دی
ایکین	تے	دھنی	نئیں
جیہڑی	ہتھیں	دتی	اے
اوہ	گنڈ	تے	نئیں
رو	کے	کیہ	ہوسی
رو	کے	وی	لیا
اوہ	ہس	کے	نی
چھلاں	وچ	سوہنی	دا
گھڑا	اڑیے	کھر	نی
اوہ	کہہ	گیا	گا
پر	کھڑا	آندا	اے
دل	جھلا	ہو	اے
پیا	آساں	س	اے
ایہ	آپ	وی	اے

میںوں وی رلاند اے

ایس	دل	دے	ہتھوں	تے
میں	جھلی	ہو	گئی	نی
اج	بھرے		ترنجن	وچ
میں	کلی	ہو	گئی	نی



ٹانویں ٹانویں تارے

کلے کلے رکھ نے تے ٹانویں ٹانویں تارے
سہکدے نے تیریاں وچھوڑیاں دے مارے
ٹانویں ٹانویں تارے

بھلے میرے لیکھ تیرے وعدیاں تے بھل گئی
پیار دیاں لشکدیاں رنگاں اتے ڈھل پئی
گہری گہری اکھیں مینوں تک دے نے سارے
ٹانویں ٹانویں تارے

اساں دل دتا سی توں دھوکھا دے کے ٹر گیوں
ساہنوں ساری عمراں دا رونا دے کے ٹر گیوں
کدی تیرے ساڈے وی تے ہون گے نتارے
ٹانویں ٹانویں تارے



ناں رواڑیے ناں روئی
 ایہ موتی مڑہتھ نہیں اونے
 رو روٹولیں گی
 وچ ہیلیاں، وچ تھلاں دے
 جھناں دے کنڈھے
 پئی کر لائیں گی
 کسے تے تیری وات نہیں چھینی
 ناں رواڑیے ناں روئی
 قول قرار نی بھر جاوے گے
 کچے گھڑے نیں کھر جاوے گے
 اوٹھاں والے لڑ جاوے گے
 ورھیاں بدھی، عمراں بدھی
 خوشیاں سوگی کر لیں گی
 یاداں دیاں دھوڑاں پھک پھک کے
 فی چندڑی روگی کر لیں گی
 ناں رواڑیے ناں روئی



آپے لائیاں

اہل جوانی دیاں مینڈھیاں نے
گندھے گی سگناں والی رات
فی میں آپے لائیاں
اہل جوانیاں دیاں
گھڑسنیاں یا چاندی تے توڑے
ہسدیاں ہسدیاں پئے نے وچھوڑے
پہنے گی ہنجواں والی رات
فی میں آپے لائیاں
اہل جوانیاں دیاں
رنگ دے لار یا سوہی میری چنڑی
ٹٹ گیاں سانجھاں لئی گئی جندڑی
پہنے گی شرماں والی رات
فی میں آپے لائیاں
اہل جوانی دیاں
گندھ دے پھلیر یا پھلادے سہرے
وس دے رہیں شالاسجناں دے ڈیرے
پہنے گی سبجاں والی رات
فی میں آپے لائیاں

اہل جوانی دیاں

ٹھگ و نجا ریا سن میرے ہاڑے

وسدے وسدے دل توں اجاڑے

سہکے گی جدائیاں والی رات

فی میں آپے لائیاں

اہل جوانی دیاں



تیری یاد

جے میں ددھ رڑکاں
تیری یاد آوے
آکے کرے چہلاں
ہن دس مینوں
تینوں یاد کراں کہ میں ددھ رڑکاں
جے میں پاواں پونی
تیری یاد آوے
کھچ ہووے دونی
ہن دس مینوں
تینوں یاد کراں کہ میں پاواں پونی
جے میں گیت گاواں
تیری یاد آوے
گیت بنے ہاواں
ہن دس مینوں
وے میں گیت گاواں کہ میں بھراں ہاواں
جے میں چپ رہواں
تیری یاد آوے
کھچے دکھ سہواں

ہن دس مینوں

وے میں چپ رہواں کہ میں دکھ سہواں

وے میں رڑکدی ساں

وے میں کت دی ساں

وے میں گاندی ساں

وے میں چپ وی ساں

تیری یاد آئی

تیری یاد ہی بھلیا ماہیا وے پرا وہ توں نہیں سیں



مینوں یاد رکھیں

چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
پیاراں بھرے اقرار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

اکھاں روندیاں تے جگ پیا ہس دا
کوئی وس نہیوں میں بے وس دا

تیری جت میری ہار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

یاداں تیریاں نوں دل نال لا لیا
کدوں آویں گا جان والیا

تینوں میرے انتظار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

لکھاں وانگ میں گلیاں چہ رلدی
اتوں دکھ دی ہنیری جھل دی

سازوں مٹے ہوئے تار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں



بولیاں

چن چمکے رکھاں دے اوہلے بنیریاں تو لوک جھوک دے
اساں ہونٹاں نوں لالے جندرے پر اکھیاں تے واہ کوئی نہ
اتھھے موتیاں دے لوک پیاری تے ہنجواں دا مل کوئی نہ
رب ہووے تے سبب دے بناوے میرا اتھھے رب کوئی نہ
میرا ہور سوال نہ کوئی وے اک میرے دکھ ونڈ لے
اکھاں ہنجواں دی سولی ٹنگیاں تے دل غم نگا ڈنگیا
اگ پیار دی دھواں نہ کڈھ دی تے تن من پھوک سٹ دی
کانواں چھڈ دتا بنیاں تے بولناں وے کولناں دی کوک سن کے
پہلی رات جدائیاں والی وے عمراں توں لمیں ہو گئی
گلاں کر کر ہس دے نے لوکی وے جدوں میرے نیر ڈھل دے
نئیں کھر دی نصیباں والی شاہی تے نیراں دیاں نہراں سکیاں



مڑاوہ رات نہ آئی

مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی
مڑ	اوہ	چن	نہ	چڑھیا
مڑ	اوہ	نور	نہ	کھنڈیا
ٹوہ	ٹوہ	کالے	شاہ	ہنیرے
رو	رو	رات		لنگھائی
مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی
جس	وچ	ستے	ہوئے	نے ساڈے
قولاں	بھرے	ہنجو	تے	ہاسے
جس	وچ	اک	دو جے	نوں اک مک
ہون	دی		سونہ	پائی
مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی

اوندیاں	راتاں	جاندیاں	راتاں
کالیاں	راتاں	چاننیاں	راتاں
ترفندیاں		ترفاندیاں	راتاں
پر	اوس	چاواں	بھری رات
مڑ	کے	جھات	نہ
مڑ	اوہ	رات	نہ

کدے	لئے	ہن	وال	گندھاواں
ہار	ہمیں	لونگ	والیاں	پاواں
سرے		مہندیاں		لاواں
سجناں	باہجھ	شدگار	نی	جندے
چمکدی		لشکدی		پھاہی
مڑ	اودہ	رات	نہ	آئی

لوکاں	لئی	میں	چنگی	بھلی	آں
اپنے		لنی			شدائی
ویکھ	لے	تیرے	پیار	نے	جیہڑی
حالت		میری			بنائی



دھپاں چھانواں دی چکی وچ

ہاے میرے ہو کے بن گئے
گیت بنے فریاداں
پل پل پکاں دے وچ رڑکن
سلیاں سلیاں یاداں

یاداں جہاں دے میرے دل وچ
ہر دم بھانہڑ بل دے
انگ انگ نوں ڈنگ دے وعدے
کے گھڑی نہ ٹل دے

لو لگ دی تے جندڑی لوے
دا وگ دی تے ترفے
دھپاں چھانواں دی چکی وچ
جوڑ جوڑ پیا تڑکے

کیوں اینویں ونگاں چھنکایاں
مہندیاں سرے پائے
کیسری جوڑے نوں لک لک کے

گوئے، لپے، لائے

لک	لک	جو	وی	پینگاں	پیاں
کد	چڑھیاں				اسمانے
ہستا	کے	کے	دے		بھاگیں
رونا	ہر		کوئی		جانے

دل	رووے	تے	سبھا	ترنجن
دل	ہے	تے		وسدا
ہس	دے	دل	دے	رنگ
روندا	جگ	وی	ہس	دا



فریپیا!

کہند اسیں توں
اک دو بے دے نال جیاں گے نال مراں گے
بھل گیوں اج
قول اوہ سارے اکھیاں توں اوہلے ہو کے
میں الہز جیہئی
درد جدائیاں والے سہ سہ ہو گئی اں ادھ موئی
میں سدھڑ جیہئی
میتھوں بس اک تینوں ہس کے تگن دی بھل ہوئی
توں ونجارا
پیار دے وچ وی ونج کرن توں باز نہ آیوں
دھوکھا دے کے
انگ انگ وچ درد و سا کے کتھے دھایوں



پیار نہ کرنا

مُیارو فی میرے ہاں دیو
ترنجناں وچ موجاں مان دیو
تسی حال مرے فوں جان دیو
حال مرے توں ڈرنا فی
اڑیو پیار نہ کرنا فی

کے تاک دے اوہلے بہہ کے
رو لینا دکھ دل نوں کہہ کے
پیار چہ ایہو کجھ اے اڑیو
ایس گل تے کن دھرنا فی
اڑیو پیار نہ کرنا فی

پیار کے نوں راس نہ آوے
مُیاراں نوں زہر کھواوے
تھلاں دی تپدی ریت پھکاوے
ڈوہنگیاں پانیاں وچ لے جاوے
ایس دے نال نہ ترنا فی
اڑیو پیار نہ کرنا فی

پیار	کرن	توں	مرنا	چنگا
بندہ	اکو	واری	مردا	
پر	ایس	پیار	نوں	جھولی
کے	پا			
نت	نت	جیندا	نت	مردا
بن	آئی	نہ	مرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا	نی
حال	مرے	تو	ڈرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا	نی



کچ دا چوڑا

کچ دیا چوڑیا وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے
جس دنی نشانی ایں توں وہ ساڈے کول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیا وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

کچا ساہنوں دے گیا نشانیاں کچ دیاں
کھل گیاں ستھے گلاں ہن جھوٹھ کچ دیاں
پیاراں دیاں بھبھلاں چوں یاداں نوں پھروں نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

سب کچھ ہار دتا اک دل ہار کے
ہاواں دلوں اٹھ دیاں ہلے مار مار کے
ماہیے ٹپے ڈھولیاں دے چنگے لگن بول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

پھلاں دے مھلیاھے جند کنڈیاں چہ رول لئی
دھو کے وچ آ کے بول پیار والے بول پئی
آساں دیاں لہراں اتے پیا اینویں ڈول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

گھر گھر پنیدیاں نے ساڈیاں کہانیاں
کسے دا کیہ دوش آپے کیتیاں ندانیاں
اکھاں چپ رہندیاں تے وجدے ایہ ڈھول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے



اکھیاں تو دور وسیندیا

گوہڑی گوہڑی چھاں
وے توں ٹرگیاں کیہڑے تھاں
مینوں طعنے دین سہیلیاں
لے لے تیراں

رک رک پئے پھہار
وے تیرے جھوٹے قول قرار
ہاسیاں دے ونجاریا
تینوں ہنجواں دی کیہ سار

بجلی دی لشکار
وے میرے دکھ نے باہجھ شمار
میں بناں سہاریوں ڈول دی
اک واری بانہہ ہلار

سیاں سجتاں دے نال بہین
وے باہواں دے وچ جھوٹے لین
کدی آکے فریہا

میرے ہنچو بھنے نین

راہوں وچ رلدے روڑ
وے اتھے کیہڑی گل دی تھوڑ
میرے جیہاں ہوڑ تھیریاں
تینوں ہن میری کیہ لوڑ

بدلاں وچ لکھیا نور
وے ساہنوں چھڈ گیوں بناں قصور
اکھیاں توں دور وسیندیا
دل توں وی ہو جادور



کونج

کرلاوے
والیو!

کون
گون

وچھڑی
چہ

ڈاروں
ترنجناں



ترنجبن

کیوں کتاں کیوں
درداں والے مائے

اج ترنجبن پھوڑیاں وچھیاں
چوڑے دے چھنکارے
لٹ لے گئے ونجارے
ہاواں دے لنبو نی مائے
اج کوارے ہاے
جاواں کیہڑے پائے

اگے پچھے سچے کھجے
یاں کیدو یاں کھیڑے
جبہاں نے لکھاں ہیراں لٹیاں
لکھاں رانجھے ساڑے
کنوں سناواں ہاڑے

ہنجواں والے مائے
چرخا کتاں روندی جاواں

بھر	بھر	چھلیاں	لاہواں
بابل	دے	دکھ	دوئے
چوئے		درد	بھراواں
کنوں	دکھاواں	زخم	دلے
کوئی	نہ	میرا	دردی
ہر	دم	ہو کے	بھردی
ویر	وچھنے	بابل	دا
اج	میرے	لئی	سفنا

اج	ترنجی	کل	مکلی
چرخے	دی	گھوکر	توں
میں	ڈر	ڈر	جاواں
چرخے	نوں	گل	لاواں
پونیاں	نال	نی	بھلے
سمے		نیر	سکاواں
پر	ہنجو	نئیں	سک

سدھراں	والے	مائے
ناں	ہتھاں	نوں
نال	سگناں	دے
ناں	سیاں	نے

پائے	سرے	بھرجائیاں	ناں
آیا	والا	کوئی سہریاں	ناں
ٹوری	ویراں	ڈولی	ناں
آئی	جدی	ہتھ دے	جس
زوری	و	گیا زور	لے
شوکہ دے	ناگ	چوہیرے	چار
دے	کوک	پے ہنجو	لکھاں
ہاڑے	دا	سن نہ	کوئی
لائیاں	اگاں	جہاں نے	ہتھیں
والے		ماڑیاں	محل
خدائی	ہتھ		اوہناں
دربارے			سرکارے
بہیندے	ہنھ	ہنھ	پٹکے
بہیندے	ہو	ہو	اچے
دی	دکھ	ساڈے	اوہناں
کمی		مزارے	اسی
والے		جاگیراں	اوہ

مائے	والے	رمبھاں
کے	دے	جے
چھکارے	دے	وٹگاں

لٹ	کھڑ	دے	ونجارے
ناں	میں	دیکھ	دی بھلے
ایہ	جاگیراں	والے	
محل	ماڑیاں	والے	
سرکارے		دربارے	
پٹکے	بنھ	بنھ	بہیندے
اچے	ہو	ہو	بہیندے



تاریا وے تیری لو

چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
تاریا وے تیری لو

میرے ہاے لٹ لئے کھڑیاں میرے دتے ہونٹ پرو
میں امانت رانجھے چاک دی ہو یا میرے نال دھرو
عمر اں دیاں سانجھاں ٹٹیاں اج گئے نکھیر دے ہو
تاریا وے تیری لو

روون خوشیاں سہکن ہاے جاواں کھڑے پاسے
چار چو فیرے گھپ ہنیرے ہاڑا وے اڑیو
تاریا وے تیری لو

بابل دی اکھیاں دا چانن امہڑی دے ارمان
موت دی گھوڑی چڑھے
اج ویراں دی بھین نمائی کس دی واگ پھڑے
بھیناں دیو ویرو
بھیناں دیو ویرو



بھیناں دیو ویرو

چنی میری لیراں کیتراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

بھیناں کھتیاں ڈب گئے تارے
رات ہنیری کھلیاں مارے
سہک رہیاں تقدیراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

ٹنیاں ساریاں حداں بنے
اتھے سارے ہو گئے انھے
بھیناں لٹیاں ویراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

لیکھاں اتے شاہیاں ڈھلیاں
سچوں ڈگ کے پیریں رلیاں
سیاں سوہنیاں ہیراں بھیناں دیو ویرو

موت دیاں وی بند نے راہواں
کاہدیاں ساہنوں ملن سزاواں
ساہڈیاں کیہ تفصیراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

بھین کے دی پئی کرلاوے
کھنچیا ویلا ہتھ نہ آوے
کر تو کجھ تدبیراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں



کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

نہ میں جی رہیاں نہ میں مر رہیاں
ہنجو پی رہیاں دکھ جر رہیاں
دکھی ہو رہیاں دکھی کر رہیاں
دکھ چار چو فیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

سدھے بول وی سینے چہ رڑکدے نہیں
پل پل ہاواں دے لنبو پئے بھڑکدے نہیں
گل کردیاں ساہ وی کھڑکدے نہیں
ہر دم دلے نوں گھیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

آسے پاسے ہن نہراں ای نہراں نہیں
چھلاں مار دیاں ویری لہراں نہیں
اتہے راتاں وی شکر دوپہراں نہیں

اوتھے دن دی ہیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ ہیرے نے بابلے دے

دھیاں ماپے سدا ہتھیں ٹوردے نہیں
استھے کم کے ڈھب ہو ردے نہیں
دھکے شاہی دے نے زور زور دے نہیں
سارے مان کھلیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ ہیرے نے بابلے دے

خانے سب امیدیاں دے ڈھے گئے
رونے عمراں دے جھولی چہ پے گئے
رکھ چھڈ گئے چھانواں لے گئے
کالے کوہاں تے ڈیرے نے بابلے دے
کالے کوہاں تے ڈیرے نے بابلے دے



سن وے بابل میریا

سن وے بابل میریا تیرے ٹٹ گئے سارے مان
تیری پگ پیراں وچ رل گئی مٹی وچ مل گئی شان
تیری شرماں والی دھی نوں اج ویکھ کے سب شرماں
جد بھیڑ پوے تے بابلا کون اوندا ای درد وندان
جد جھکھڑ چلن فریب دے دیوے سچ دے گل ہو جان
یار وی بھل دے یاریاں جنڈیں ٹنگ دین کمان
سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

تیرے بجن بن کے ویریاں تیرے دتے لال کوہا
توں لہو جھٹھاں تے ڈوہلیا اوہ پھل گئے کھلا
اج دھی بچھاوے بابلا ایناں مخلص مول نہ جا
ایہ محلاں والے بڑے بڑے تینوں زندہ دین چنا
ایہ پیاسے تیرے خون دے ایناں دا نہ کریں وساہ
ایہ ڈنگنوں مل نہ اک دے سپاں دے پیر بھرا
سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

تیرے نال ایناں جو کیتیاں اوہ گلاں بھل نہ جا
ایناں اپنے محل اسار لئے تیری جگہ دتی ڈھا

تیری دھی دی چنی پاڑ کے ایناں گانے لئے بنا
تیرے ہنجواں اتے ہس دے تیرے ہاسے لے چرا
ہن فیر ایہ چور جہان دے آ گئے نیں بھیس ونا
سن وے باہل میریا ----- سن وے باہل میریا

میرے نال جو ہوئی ہو گئی ہن کنوں سناواں وین
پر اک گل سن لئے بابلا میری کلیاں ورگی بھین
اوہدے نت دے سفے بابلا مینوں لین نہ دیندے چین
ہن اوہو ای تیرے پران وے تے اوہو ای تیرے نین
ایہ چور لئیرے بابلا کتے اوہنوں وی لٹ نہ لین
ایس درداں ماری دھی نے تینوں مڑ نہیں اوٹاں کہین
سن وے باہل میریا ----- سن وے باہل میریا



بوہے کھلے رکھیں

کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

پنڈے اوکھے نے راہواں اولیاں وے
کیہاں انھ ہنیریاں چلیاں وے
اسی سکھوں وی اج سولیاں وے

جیہڑا کھنچ گیا ویلا بابلا
اوہ کتھوں لہہ کے لیاہے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

دل دے روگ لکایاں نہ کدے وے
چشمے اکھیاں دے ناہیں سکدے وے
طعنے دین توں لوک نہ اکدے وے

دل چھاننی ہويا ساڈا بابلا
جے کر ملیں تے وکھائیے

کھلے رہیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

سوچاں تیریاں یاداں نے لیک دیاں
دلاں وچ نے سدھراں چیک دیاں
آساں ساڈیاں تینوں اڈیک دیاں

تیرے باہجوں ساڈا کبھڑا بابلا
کونجاں وانگ کرا لائے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

ساڈے دم نال دم توں بھردا سین
سو سو جتن اساں لئی کردا سین
ساڈے نال توں ڈبدا تردا سین

کدے ہتھ ہلا ذرا بابلا
کلیاں غوطے کھائے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدے مڑ آئے

اکھوں ڈگ کے پیراں چہ رل رہیاں
گنجھلاں لیکھاں دیاں ناہیں کھل رہیاں
تیرے رکھ دیاں چھانواں نہ بھل رہیاں

پیریں ڈگیا نوں گل لا بابلا
جندڑی گھول گھمائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئیے

خورے کدی اوہ دن وی آ جاوے
ساڈے دکھ تے درد مٹا جاوے
کمھلائے ہوئے پھل کھڑا جاوے

سہرا بٹھے ساڈا ویرا بابلا
وے اسی گھوڑیاں گائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئیے



تیرے بوہے آئیاں

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل
سن بابل اوے

تیریاں لٹیاں ہو یاں کمائیاں بابل
سن بابل اوے

دکھ جرے مصیبتاں جھلیاں نہیں
اساں ویکھیاں گھڑیاں اولیاں نہیں
ساڈے لیکھاں تے ڈھل گھیاں شاہیاں بابل
سن بابل اوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل
سن بابل اوے

سارا جگ ساہنوں درکا وندا
کوہڑ جان کے نیڑے نہ آ وندا اے
بن جرموں سزاواں نے پائیاں بابل
سن بابل اوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل
سن بابل اوے

ویکھیں توں وی نہ کتے بھلا دیویں

دھکا دے کے دلہیزاں توں لاہ دیویں

بڑے مان نال اسی اتھے آئیاں بابل

سن بابلاوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابلاوے

نویں صدے بہن نہ جوگی آں وے

میں تے پہلاں ای ڈاہڈڑی روگی آں وے

غماں درداں نے مار مکائیاں بابل

سن بابلاوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابلاوے



بوہے ہو گئے بھیڑے

بوہے ہو گئے بھیڑے ساڈے ٹٹ گئے مان
سراں اتے چان والے اج اکھ نہ ملان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----

آ کے ندیاں کنارے اسی رہ گئے آں پیاسے
اینویں دتے اسان دل نوں آساں والے دلاے
جگ لئی ----- بن گئے آں ہاسے
ویری زمین اسان ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----

میت عمراں دا کوئی نہ دسدا چار چوہیرے
گھڑی دو گھڑی دے اتھے ساتھ بقیہ
بابل اسی بے گھر ہوئے آ کے تیرے ڈیرے
دل نوں ----- پندے نہیں گھیرے
راہواں کھنچ کھنچ جان ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----
پہلوں چھڈ بے سہارا ساہنوں آپ نس آئے
پچھوں یاداں ساڈیاں چہ لکھاں نیر وگائے

جدوں ----- اسی بوہے آئے
آناں یاد پیاں آن ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----

ٹھيڈھے دھکے دتے ساہنوں تہاں عزتاں والے
ہنجو بن بن سمے زخمی دلاں دے چھالے
دھیاں چلیاں نے بابل لے کے زخم نرالے
چڑھے ----- بدل کالے
ماپے پلہ نہ پھڑان ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----



میرا کوئی نہ دردی

بیدرد ہیں سارے میرا کوئی نہ دردی
نی میں کیکن بولاں
بولاں نہ میں لوکاں توں ڈردی
بیدرد نہیں سارے

نی شوہ غماں دا پیا ٹھاٹھاں مارے
اسی لیکھاں ہارے پھس گئے وچکارے
میری نازک بیڑی خورے ڈبڈی کہ تردی
نی میں کیکن جاناں
جاناں میرا کوئی نہ دردی
بیدرد نہیں سارے

مٹی وچ ملیاں چوڑے دیاں چھنکاں
اسی سدھراں دے چھج وچ چھٹیاں سن کنکاں
فیر چڑھی س ہنیری اک شاں شاں کردی
نی میں کیکن آکھاں
آکھاں میرا کوئی نہ دردی
بیدرد نہیں سارے

ہن باگھیاں پاندے پئے وا وروے
کھنب جھڑیاں کونجاں وانگوں دل ڈولے
میری جند نمائی ہن گھاٹ نہ گھر دی
نی میں کیکن جیواں
جیواں میرا کوئی نہ دردی

بیدرد میں سارے



انج دی رات اخیر

انج دی رات اخیر وے رانجھن
قصہ بن جاؤ ہیر -----

ڈھاواں مارن گئے ہن پیلے
کھیہ اڈاون گے اوہ ویلے
جھٹھاں دے اوہلے اک مک ہوئی
میری تیری تقدیر وے رانجھن
انج دی رات اخیر -----

جاندیاں گھڑیاں ڈنگ دیاں جاون
اوندیاں گھڑیاں اڈدیاں آون
جاندیاں اوندیاں گھڑیاں مل کے
ڈنگ گھستی تدبیر وے رانجھن
انج دی رات اخیر -----

آخری واری درد ونڈا لے
ہیر دے پیار نوں ہک نال لا لے
دن چڑھدے تائیں کھلر جاسی

سہواں دی زنجیر وہ راجھن

اج دی رات خیر -----



جے توں مرزا ہندوں

جے توں مرزا ہندوں رانجھیا
تے میں تڑی زہر نہ پھک دی
ساڈے پیار دی ساجھی پینگ نوں
بھیری موت وی توڑ نہ سک دی
تیری کڑی کمان دے مان تے
وے میں کیدو قاضی ڈک دی
توں کھیریاں نوں پیا سجدوں
میں سیالاں نوں نجھ دی
توں بھانبر بن کے مچدوں
میں ہنیری بن کے جھلدی
میں وکھ دی میرے ہتھ دی
گنڈ کے توں کیویں کھلدی
جے توں مرزا ہندوں رانجھیا
وے میں خورے کیہ کچھ کر دی
نہ توں بن آئیوں مردوں
نہ میں بن آئیوں مردی

